

Til vore politikere

Lørdag den 9. november 2013

Vedrørende delebørns (skilsmissebørns) vilkår i Danmark
Anden skrivelse.

Allerførst en tak til de politikere, som her på det sidste har ytret sig i radio og på tv om den manglende ligestilling mellem skilsmissegædere og mødre og om de urimeligt lange sagsbehandlingstider i Statsforvaltningen og Ankestyrelsen. De politikere som har udtalt sig har ikke kun talt om ligestilling for kvinderne, men de har talt om at vi skal have en kønsdebat, hvor man ligestiller kønnene i fx skilsmissegager. Som det er nu, bliver fædre sat ud på et sidespor og der sker en skævvridning i skilsmissegagerne.

Vi er en gruppe bedstemødre (farmødre) som har set på Forældreansvarsloven 2007 og 2012. Vi har erfaret at der er nogle paragraffer som giver anledning til at optrappe konflikterne i mellem skilsmissegædrene i stedet for at hjælpe dem til at samarbejde. De paragraffer ønsker vi ændret, nu da den sidste Forældreansvarslov alligevel skal evalueres.

Første ændringsforslag til **Forældreansvarsloven § 32 stk.1:**

Når forældre beslutter at de vil holde op med at have samliv (separeres/skilles), skal det være obligatorisk at forældrene bliver indkaldt til konfliktmægling og samtale om samarbejde under statsforvaltningen. Denne mægling skal varetages af et uvildigt, professionelt uddannet personale (ikke nyuddannet personale), som skal forsøge at få forældrene til at samarbejde om deres fælles barn/børn. Der skal arbejdes med forældrene indtil de har vist og forstået at de kan og vil samarbejde. Det kan synes at være en bekostelig affære, men på længere sigt vil det være en god investering for børnene. Det er forebyggende og skal derfor være obligatorisk.

Det skal have konsekvenser hvis forældrene ikke vil samarbejde. Hvis den ene forælder ikke viser nævneværdige tegn på samarbejde, skal konsekvensen være at der iværksættes en **§ 50** undersøgelse **jf. Serviceloven** af begge forældre, for at vurdere deres forældreegnethed. Viser det sig at den ene forælder ikke er egnet som forælder, så fortsætter den fælles forældremyndighed alligevel efter skilsmissem. Men den mest egnede forælder får tildelt hovedansvaret for barnet/børnene. Det medfører at den hovedansvarlige forælder skal sørge for at forældrene samarbejder fremover.

Jf. Barnets/børns ret til begge forældre iflg. FN's **Børnekonvention artikel 9** om børns ret til begge forældre:

Barnet/børnene skal have mulighed for at være sammen med begge forældre under sagsbehandlingstiden. Selve sagsbehandlingstiden må ikke overstige mere end højst 6 måneder.

Som det er nu er det oftest moderen som har forladt faderen med barnet/børnene og har fået bopælsretten over barnet/børnene. Der er meget lange sagsbehandlingstider i Statsforvaltningen og Ankestyrelsen, hvor så moderen oftest holder barnet/børnene væk fra faderen. Det medfører at barnets/børnenes tilknytning til faderen bliver undergravet og barnet bliver fremmedgjort overfor faderen. Moderen udøver desuden ofte samværschikane ved ikke at udlevere barnet/børnene til samvær med faderen, og hun bliver ofte tillige ved med at finde på nye falske beskyldninger og løgne om faderen, som hun meddeler til Statsforvaltningen. Jævnligt udebliver hun fra møder eller hun påstår at barnet fejler det ene eller det andet, så barnet/børnene ikke kan få samvær med faderen under og efter sagsbehandlingen. Sagen trækker derfor også i langdrag. Barnet/børnene får dermed ikke opfyldt deres lovmæssigt fastsatte samvær med faderen.

Næste ændringsforslag i næste brev.

Det virkelige liv

En historie om en farmor og hendes søn. Sønnen mistede sit lille barn/søn i 2002/2003. I 2001 blev der født en lille dreng. Efter 1,5 år flyttede forældrene fra hinanden. Efterfølgende var det en kamp for faderen at modbevise alle de løgne som moderen kom med i statsamtet imod ham. Moderen prøvede at undgå at faderen kunne få lov til samkvem med deres fælles barn. Faderen blev på intet tidspunkt hørt eller forstået af statsamtet.

Moderen til den lille dreng flyttede hurtigt sammen med en ny mand, og faderen fik tildelt nogle få timers samvær om ugen. Dette foregik udenfor om vinteren, hvor moderens kæreste overvågede samværet imens moderen selv stod inde i huset og så på. Dette slog benene væk under den lille drengs far. Trods mange møder og brevskriverier til statsamtet igennem mange år, gav det ikke nogen som helst mulighed for samkvem med sønnen for faderen. Den sidste gang faderen prøvede at få samkvem var i 2010. Han fik at vide at hans søn havde fået ADHD og han var for sårbar til kontakt med sin far. Faderen blev ulykkelig og græd som et forslået barn. Farmoderens søn er gift igen og har 2 bonuspiger på 9 år og selv en datter på 20 mdr. og en dreng på 5 mdr. Men savnet til sin nu 12 årige søn fylder hver eneste dag for faderen. Moderen til den fælles søn er blevet gift med kæresten, der er Røcker. De har sammen en søn på omkring 7 år. For 3-4 år siden læste farmoderen i lokalavisen at moderens nye mand havde fået en straksdom pga. ulovligt besiddelse af våben og narko. Det er så skrækkeligt at tænke på, hvordan det må have påvirket barnet/børnene. Farmoderen siger at det kan da ikke være rigtigt at vi skal vente med at se vores sønnesøn (barnebarn) før han bliver 18 år.

BEM: Alle historier som fortælles videre her er dokumenteret og arkiveret af os men fremstillet anonymt af hensyn til de involverede personer.

I kommer til at høre mere fra os.

Med venlig hilsen
De Vrede Bedstemødre

Bitten Götzsche
bittengoetzsche@gmail.com

Kate Piilmann
music.aparte@mail.dk